

ע"פ 7093/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7093/15

לפני:

כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת
בתפ"ח 47642-10-14 על ידי כבוד הנשיא ד"ר א'
אברהם, כבוד סגן הנשיא ב' ארבל והשופט י' אברהם

בשם המערער:

עו"ד מוטי לוי

בשם המשיבה:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

מונח בפנינו ערעור על שני חלקי פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בעניינו של המערער. לאחר שמיעת ראיות, הורשע המערער בעבירות של ניסיון לרצח וחבלה חמורה, לפי סעיפים 305(1) ו-333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה, ונידון למאסר בפועל לתקופה של 13 שנים, ולמאסר מותנה לתקופה של שנתיים, לבל

יעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים.

1. סיפור המעשה הוא כי המערער, אשר התגורר במתחם קבר רשב"י במירון, פגש במתלון בכולל המצוי במתחם הקבר לפנות בוקר. בין השניים התגלע סכסוך, על רקע לקיחת ספר על ידי המתלון מהכולל, באופן שעורר את כעסו של המערער. האחרון החל לצעוק עליו ולהכותו. מספר שעות לאחר מכן, בסמוך לשעה 7:00 בבוקר, הגיח המערער מאחורי המתלון, בעודו יורד במדרגות, וכרך סביב צווארו חוט ברזל שאותו סגר והידק בליפוף חזק על עורפו. המערער הוסיף והיכה באגרופים ובבעיטות את המתלון בכל חלקי גופו. אף לאחר שהמתלון נפל ארצה, המערער המשיך להכותו ולחנוק אותו, בניסיון לגרום למותו. למשמע צעקות עזרה מצד עדים לאירוע, הגיע מאבטח ומתפללים למקום. המערער, בעודו אוחז בחוט הברזל הכרוך סביב צווארו של המתלון, השים את עצמו כאילו הוא מסייע למתלון, שדימם והתקשה לנשום. כתוצאה ממעשיו של המערער, נגרמו למתלון שבר בארובת העין וחבלות נוספות בגופו.

2. קו ההגנה של המערער – בפני הערכאה הדיונית ובפנינו – היה כי מעשה החניקה בוצע על ידי אחר או על ידי המתלון עצמו, וכי המערער אך ניסה לסייע למתלון ולהסיר את החוט מצווארו. לאמור, המערער אינו מכחיש שהחזיק בחוט הברזל שהיה כרוך סביב צווארו של המתלון. ברם, ניסיונו להפוך את עצמו מהגורם הפוגע לגורם המציל בפני בית המשפט המחוזי – לא צלח. בהרשיעו את המערער, תוך ניתוח הראיות, בית המשפט קמא לא העניק משקל רב לעדות המתלון, וזאת עקב מצבו הנפשי. ברם, לנוכח מספר עדויות אובייקטיביות, של אנשים לא מעורבים, שהיו במקום וראו חלקים מרכזיים באירוע – לרבות עדותו של אדם שעבד כמאבטח במתחם – הוכרע כי יש לאמץ את עמדת המאשימה. יצוין כי העדויות של הנוכחים במקום, לרבות עדותו של המתלון, השתלבו יחד, השלימו האחת את השנייה, והן אינן תומכות בגרסת המערער.

לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בחומר שהונח בפנינו, לרבות עדויות עדי הראיה, הגענו למסקנה כי לא נפלה כל טעות בדבר הממצאים העובדתיים שנקבעו. בית המשפט המחוזי עשה מלאכתו בזהירות, פסק דינו נומק באופן סדור ומשכנע ונשען על אדנים יציבים כאמור.

3. לעניין העונש, אין להתעלם מכך שמעשיו של המערער חמורים ביותר. המערער הורשע בניסיון לקטול חיי אדם, וגרם כאמור נזק ממשי בפועל למתלון. לכך יש להוסיף כי המערער בעל עבר פלילי. במהלך השנים הוא הורשע בעבירות שונות, בהן גם עבירות אלימות, ואף נגזרו עליו תקופות מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי לקח בחשבון את נסיבות חיו הקשות של המערער, יליד 1964, חסר בית וחסר תמיכה משפחתית. חרף האמור, נראה כי יש מקום להקלה מסוימת בעונש. עולה מהחומר כי מזה שנים המערער סובל ממחלת נפש של סכיזופרניה פרנואידית. אכן, נקבע כי המערער לא היה במצב פסיכוטי פעיל בזמן המקרה, כי אין קשר סיבתי בין מחלתו לבין מעשיו – וכי הוא כשיר לעמוד לדין. עם זאת, נראה כי היה מקום להעניק משקל עצמאי לעצם מצבו הנפשי של המערער בתוצאה העונשית. אמנם, אין מנוס מלגזור עונש מאסר לתקופה ממושכת, ואף לגזור עונש המצוי בגדר המתחם שקבע בית המשפט. ברם, נראה כי ניתן לאזן בין שיקולי ההרתעה הפרטניים והכלליים לבין מצבו האישי של המערער, באופן שהתוצאה תהא מקילה יותר.

4. סוף דבר, הערעור על הכרעת הדין נדחה. הערעור על גזר הדין מתקבל, כך שתקופת המאסר בפועל תעמוד על 11 שנים, תחת התקופה שנקבעה על ידי בית המשפט המחוזי. יתר הוראות העונש שקבע בית המשפט המחוזי, לרבות המאסר המותנה שהוטל, יעמדו בעינם.

ניתן היום, כ"ט בניסן התשע"ז (25.4.2017).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
